

som de fattigste ulande har til os, vel at mærke selvfølgelig hvis ulandene selv viser vilje til at komme af med gældsbyrden, og på samme måde bør det gå med eksportkreditterne. Vigtigt er det, at pengene til gældslettelsen ikke findes inden for den nuværende ulandsramme, men uden for den, for ellers vil det jo blot betyde, at der bliver færre penge til andre ulandsprojekter. Kristeligt Folkeparti har sammen med SF og Enhedslisten i dag fremsat et forslag til vedtagelse, bl.a. for at understrege betydningen af, at gældsbyrden fjernes.

Udviklings samarbejdet skal gøres til et partnerskab. Det er en grundtanke i den nye strategi, og det kommer ikke mindst til udtryk gennem strategiens understregning af det civile samfunds betydning i udviklingsprocessen. De partnerskaber, som er nødvendige, er ikke kun på regeringsniveau, men på alle niveauer. Uden tvivl har vi her en stærk aktør i ngo'erne, som ofte på baggrund af mangeårige traditioner har opbygget stærke partnerskaber i de civile samfund i syd – partnerskaber, som også i mange tilfælde sikrer en folkelig forankring i syd, og som har stor betydning set i et udviklingsperspektiv. Her er virkelig ngo'ernes styrke set i forhold til, hvad regeringer og internationale organisationer kan udrette, og vi ser frem til, at denne del af strategien bliver udviklet i et tæt samspil med ngo'erne og også i respekt for deres forskellighed.

Netop ngo'ernes folkelige forankring har været et tilbagevendende tema i processen frem mod »Partnerskab 2000«-strategiens færdiggørelse. Kristeligt Folkeparti har bidraget til dette med et forslag om, at ngo'erne selv skal bidrage med en egenfinansiering på mindst 10 pct. af de samlede projektkomkostninger til udviklingsrelevante formål, som får Danida-støtte, dog med undtagelsesmuligheder for især mindre ngo'er. Forslaget har vakt megen debat, og nogle gange har det næsten set ud, som om det var det vigtigste spørgsmål i forbindelse med den nye strategi. Jeg vil gerne understrege, at det så langt fra har været eller er det for Kristeligt Folkeparti. Jeg er enig i, at egenfinansiering ikke er den eneste målbare størrelse for ngo'ernes folkelige opbakning, men det er dog en målbar parameter.

Med den nye strategi sættes der mere fokus på den folkelige opbakning bag ngo'erne, og jeg vil gerne takke organisationerne selv, fordi de aktivt er gået ind i debatten og selv har fremlagt et forslag vedrørende folkelige regnskaber. Kri-

steligt Folkeparti er således tilfreds med den debat, vort forslag har skabt, og de ændringer, det har været med til at skabe i den nye strategi. Folkelig opbakning er imidlertid ikke kun et anliggende for ngo'erne. Folketingets partier har også et betydeligt medansvar herfor.

Kristeligt Folkeparti vil fastholde en fortsat høj dansk ulandsbistand på 1 procent af bruttonationalindkomsten, og vi finder det beskæmmende, at OECD-landene som helhed kun yder 0,23 pct. af BNI, det laveste niveau siden 1965. Det er simpelt hen for fattigt, at verdens rigeste lande ikke har råd til mere.

Fra Kristeligt Folkepartis side ser vi frem til den konkrete udmøntning af »Partnerskab 2000«'s målsætninger og strategier, og vi medvirker gerne til strategiens gennemførelse. Derfor vil vi også stemme for det forslag til vedtagelse, som hr. Jeppe Kofod har fremsat på vegne af flere partier, på trods af at vi selv har fremsat et forslag sammen med SF og Enhedslisten i Folketingssalen her i dag. Det skal også tages som et håndslag fra Kristeligt Folkepartis side til at arbejde positivt med for strategiens gennemførelse.

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Jeg har haft lejlighed til at tage ordet et par gange under debatten og skal derfor gøre det ultrakort, og jeg siger tak, fordi det var muligt at få ordet under debatten, selv om det måske ikke i alle tilfælde var i hundrede procent.

For det første vil jeg gerne sige tak for den positive modtagelse af regeringens strategi. Tak for de generelt positive bemærkninger, der har været, og især tak for den store opbakning, der har været om nyorientering af politikken. Det har jeg været glad for.

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Hald Madsen, at jeg har svaret på spørgsmålet om valg af UNHCR-chef, og jeg har svaret på spørgsmålene om gældslettelse. Men jeg vil sige til hr. Jens Hald Madsen, at jeg synes, at meget af det indlæg, hr. Jens Hald Madsen leverede, var, som jeg sagde, for langt og for tyndt, og der var en ting, som jeg er lidt pikeret over i hr. Jens Hald Madsens indlæg, og som jeg er ret bedrøvet over, at hr. Jens Hald Madsen kunne fremføre her fra Folketingets talerstol.

Hr. Jens Hald Madsen omtalte Danida som et lukket, klodset, statsligt halvmonopol og medarbejderne som f.eks. diplomater, der er stolte over at have været til middag med den og den.